

Opoffrelser, som Landet har været udsat for i de foregående Aar, har været at hævde vor Stilling, og at vi derfor ogsaa under den fremtidige Udvikling maa have dette for sig saaledes, at vi skulle være villige til at indrømme de andre Landsdele de Fordele, som vi ere istand til at yde, men at det ogsaa skal erkendes, at det er Kongeriget, der skylder dette, at det er den danske Kronens Rettigheder, som saaledes komme dem alle til gode, og at den danske Rigsdag allerede fra sin første Tilblivelse er indrømmet en vis Stilling med Hensyn til visse af disse Rettigheder, navnlig til de Rettigheder, der knytte sig til det Territorium, som her hører til Kongeriget, og at vi ikke kunne opgive denne Stilling uden at stille vore Betingelser.

Marineministeren: Den ærede Rigsdagsmand, som nylig talte, har i en enkelt Passus af den Tale, hvori han forøvrigt behandlede den foreliggende Gjenstand, omtalt den Udgift, som der var anført til Fyrvesenet for iaar, og derpaa udtalt, at han synes den var for stor, og hidskrifer dette fra sin „Nidkærlighed“ for Fyrvesenet. Ja, mine Herrer! det er et finantseelt Spørgsmaal, hvorvidt man vil give Meget eller Lidet til Fyrvesenet, og hvorvidt det er rigtigt fordeelt; dette vil jo blive Gjenstand for nærmere Overvejelser, naar Sagen kommer til Forhandling i sin Detail. Men hvad jeg her har taget Ordet for, er for at fremhæve Bigtigheden af Fyrvesenet i Almindelighed, for at forsvare den „Nidkærlighed“, som jeg viser for at skaffe saa meget Lys paa Vandet som muligt; thi, mine Herrer, jeg maa gjøre Dem opmærksomme paa, og hvad jeg tror en stor Deel af de Herrer, som sidde her i Salen, vel ogsaa har havt Leilighed til af egen Erfaring at vide, at vi have to Slags Veie her i Danmark, den ene tilvands, den anden tillands. Vi skulle ligesaafuld kunne finde Veie paa Vandet som paa Landet; men det Gæste, der er at gjøre for Veivæsenet paa Vandet, er at lyse det op. Der maa naturligviis gjøres Noget, — det kan gjøres bedre og slettere, men det bliver Enhvers Pligt, som er sat til at vaage over, at dette Veivæsen kommer i Orden, at det gjøres saa godt, det staaer i hans Magt. Med Hensyn til, hvad den

ærede Rigsdagsmand yttrede om, at det ialtsald vilde være tidnok, til Jernbanen kom istand, at sørge for denne Slags „Oplysning“, da maa jeg paa det Bestemteste modsig ham; det er to Ting, som maae gaae Haand i Haand, thi naar Jernbanen er færdig ved Korsør, og vi skulle gaae over til Kiel om Natten, eller til Holland med Posten, og Fyret ikke er færdigt, og det derved umuliggjøres, saa tror jeg, at den, som er overdraget Fyrvesenets Bestyrelse, vil paadrage sig Ansvar derfor, og det med Rette. Derfor har jeg gjort Mit, hvad der staaer i min Magt, for at kunne „oplyse“ saa meget som muligt, just paa den Route, og det, der er for langt, er kun $\frac{1}{3}$ af det, der behøves, for at man med Sikkerhed kan drage Nytte af den Jernbane, som der forhaabentligt snart eller idetmindste ad Aare vil komme istand.

Rosenørn: Jeg vil blot tillade mig den korte personlige Bemærkning, at jeg erindrer med fuldkommen Bestemthed, at jeg, naar jeg har taget Deel i Rigsdagens Forhandlinger, altid har deelt den samme Følelse, som den høitærede Marineminister har, nemlig Overfor, at de Søfarende Veie skal blive belyst saagodt, som muligt. Jeg erindrer tydeligt, at jeg ofte har søgt at føie min Stemme til deres, der søgte at sætte de Udgifter igjennem, som af den paagældende Marineminister vare ansete for nødvendige til Fyrvesenet, og der er maaskee Saa her tilfælde — som ikke selv ere Søfarende — der i den Grad som jeg have følt, af hvilken Bigtighed Fyrvesenet er, og hørt, hvilke Klager der tidligere ere fremkomne fra vore Søfarende over, hvor utilstrækkelige vore Fyranstalter vare heri Farvandene. Det har ogsaa været med fuldkommen Oprigtighed, at jeg har sagt, at man maatte paastjønne den „Nidkærlighed“, den høitærede Marineminister viste derfor. Men det forekom mig, at, naar der gjordes saa betydelige Forbedringer paa et enkelt Punkt, saa kunde dog nok de meget større Værker paa de samme Strækninger hvile endnu et Aar, indtil en Jernbane var kommen istand, især da det ikke har været muligt for Diebliffet at erholde nogen paalidelig Kundskab om, naar den kan ventes at blive færdig.